

Σέρραι τη 20 Μαΐου 1919

Δεσποινίς Γεωργία

Είμαι πολύ ευτυχής δυνάμενος σήμερα ν' απαντήσω εις την επίμονον επιθυμίαν ήν εξεφράσατε όπως συνδεθώμεν με δεσμούς αδελφωσύνης. Μήν εκπλήττεσθε ποσώς λοιπόν λαμβάνουσα την παρούσαν μου και μήν ζητείτε να μάθητε ποία περιστατικά συνέτρεξαν ώστε να σάς γράψω σήμεραν κατόπιν τόσον μακρού χρόνου.

Εάν μέχρι σήμεραν δεν έγγραφα τούτο δεν οφείλεται εις άρνησιν της προτάσεώς σας, αλλ' απλώς εις την άγνοιαν της διευθύνσεώς σας ήν μόλις χθες έμαθον παρά του αγαπητού μου αδελφού Παναγιώτου Δημητρίου.

Ηδη θα μου επιτρέψητε να σάς εκφράσω εκ βάθους ψυχής τας ευχαριστίας μου διά το αδελφικόν ενδιαφέρον και διά την συμπάθειαν ήν προς με δεικνύετε. Η πρότασίς σας αγαπημένη μου αδελφούλα (επιτρέψατέ μοι να σάς αποκαλώ ούτω) πληροί αγαλλιάσεως την καρδιάν μου διότι εν υμίν θα εύρω την οικογενειακήν θαλπωρήν ήν προ πολλού απώλεσα χάριν του μεγαλείου της προσφιλούς ημίν Πατρίδος και επί πλέον διότι η αδελφούλα μου εγεννήθη υπό τον γαλανόν και ωραίον ουρανόν της εύμορφης Σμύρνης την οποίαν αγαπώ ως ιδιαίτεραν μου πατρίδα διότι είναι η κατ'εξοχήν χώρα τών σοφών, της ποιήσεως και τού... έρωτος του ιδανικού!!

Καίτοι δεν έσχον το ευτύχημα να σάς γνωρίσω προσωπικώς αγαπημένου μου αδελφούλα, ήρκεσεν εις εμέ η στιγμή καθ'ήν διά πρώτην φοράν σας είδον εν τώ ουλαμώ χαρίεσαν και με το μειδιάμα ανθισμένο εις τά χείλη και οποία στιγμή δεν γνωρίζω διά ποίον λόγον κατέλαβε περίοπτον εν τη μνήμη μου θέσιν ήρκεσεν επαναλαμβάνω η στιγμή εκείνη καθ'ήν σε είδον μετά της αδελφής σας Νεφέλης αν δεν απατώμαι, όπως σχηματίσω τας καλύτερας ιδέας περί υμών. Πολλάκις ο Μήτσος μου διεβίβασεν την επιθυμίαν σας του να με κάμετε "αδελφόν σας" (δέν γνωρίζω εάν επρόκειτο περί υμών ή περί της αδελφής σας) κατά την έκφρασίν του-πλήν εγώ ουδεμίαν απάντησιν έδιδον θεωρήσας προς στιγμήν το τοιούτον τέχνασμα. και το πλέον αστείον είναι ότι μου είπε κάποτε εν Αθήναις ακόμη εννοείτε "τί γίνεται ο αραπάκης μας; Επιθυμώ να τον κάμω αδελφόν. Θα με συστήσης ή όχι;"

Φαίνεται πως θα ήτο η Νεφέλη διότι είπε πως την επείραξα. Μου γράφετε σας παρακαλώ εις την προσεχή επιστολή σας – εάν θα μου απαντήσετε – Τι φράσεις εξεστόμισα διότι μου διαφεύγουν τελείως της μνήμης μου; Είμαι περίεργος να το μάθω. Τώρα ας μην πολυλογούμεν επ' αυτού του ζητήματος και ας επανέλθωμεν επί του φλέγοντος ζητήματος της αλληλογραφίας. Με όλην την ραθυμίαν η οποία με διακρίνει θα αισθάνομαι υπέρμετρον χαράν όταν θα πρόκειται να γράφω στην αδελφούλαν μου την Γεωργίαν, γ' αυτό θα σας παρακαλέσω να γράφετε συχνά, συχνότατα μάλιστα αφού μόνον εις τας επιστολάς μας θα αισθάνωμαι παρηγορία δεδομένου όντος ότι μέχρις σήμεραν πολύ παρηγορούμενον από τους χαιρετισμούς σας καθ' εκάστην μέσω, του Μήτσου διεβιβάζετε στο «αραπάκι».

Επιφυλάσσομαι να σας γράψω περισσότερα όταν λάβω επιστολήν σας ην εναγωνίως θα αναμένω.

Σήμερον είμεθα μαζί με τον Μήτσο εις τον οποίον εις τον οποίον εκοινοποίησα την απόφασίν μου να σας γράψω. Κλείνων την παρούσαν και παρακαλών υμάς όπως διαβιβάσητε τους αδελφικούς χαιρετισμούς μου εις την Διδαν Νεφέλην.

Διατελώ μετ'αγάπης ο αδελφός

Μιχαήλ

Ανθλγός

Η σύστασίς μου

Κύριον

Οδυσσέα Μιχαήλ, ανθυπολοχαγόν Πεζικού Επιτελείον Μεραρχίας Σερρών

T.T. 912